

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd corpus Christi, & sacra Scriptura maximè sunt animæ fideli
necessaria. 11

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

Sacramentaliter debet suscipere, & magis laudem Dei & honorem prætere, quàm suam consolationem quærere. Nam totiens mysticè communicat, & inuisibiliter reficitur, quotiens incarnationis Christi mysterium passionemq; deuotè recolit, & in amore eius accenditur. I. Cor. II.

7 Qui aliter se non præparat, nisi instante festo, vel consuetudine compellente, sæpiùs imparatus erit. Beatus, qui se Domino in holocaustum offert, quotiens celebrat aut communicat. Non sis in celebrando nimis prolixus aut festinus, sed serua bonum communem modum cum quibus uiuis. Non debes aliis generare molestiam & tædium, sed communem seruare viam secundùm maiorum institutionem: & potiùs aliorum seruire utilitati, quàm propriæ deuotioni vel affectui.

CAP. XE.

Quòd corpus Christi, & sacra Scriptura, maximè sint animæ fideli necessaria.

VOX DISCIPULI.

1 **O** Dulcissime Domine Iesu, quanta est dulcedo deuotæ animæ,

N 6 tecum

tecum epulantis in conuiuio tuo: vbi ei non alius cibus manducandus proponitur, nisi tu vnicus dilectus eius, super omnia desideria cordis eius desiderabilis. Et mihi quidem dulce foret in præsentia tua, ex intimo affectu lachrymas fundere, & cum pia Magdalena pedes tuos lachrymis irrigare. Sed vbi est hæc deuotio? vbi lachrymarum sanctorum copiosa effusio? Certè in conspectu tuo & sanctorum Angelorum tuorum, totum cor meum ardere deberet, & ex gaudio flere. Habeo enim te in Sacramento verè præsentem, quamuis aliena specie occultatum.

2 Nam in propria, & diuina claritate te conspiciere, oculi mei ferre non possent: sed neque totus mundus in fulgore gloriæ maiestatis tuæ subsisteret. In hoc ergo imbecillitati meæ consulis, quòd te sub Sacramento abscondis. Habeo verè & adoro, quem Angeli adorant in cælo; sed ego adhuc interim in fide, illi autem in specie & sine velamine. Me oportet contentum esse in lumine veræ fidei, & in ea ambulare, donec aspiret dies æternæ claritatis, & ymbre figurarum inclinentur. Cùm
autem

autem venerit quod perfectum est, *1. Cor.*
 cessabit vsus Sacramentorum : quia ^{13.}
 beati in gloria cælesti, non egent me-
 dicamine sacramentali : gaudent enim
 sine fine in præsentia Dei, facie ad fa-
 ciem gloriam eius specularantes, & de
 claritate in claritatem abyssalis deita-
 tis transformati : gustant verbum Dei
 carnem factum, sicut fuit ab initio, &
 manet in æternum.

3 Memor horum mirabilium, graue
 mihi fit tædium, etiam quodlibet spi-
 rituale solatium : quia quamdiu Do-
 minum meum apertè in sua gloria non
 video, pro nihilo duco omne, quod in
 mundo conspicio & audio. Testis es tu
 mihi Deus, quòd nulla me res potest
 consolari, nulla creatura quietare, nisi
 tu Deus meus, quem desidero æterna-
 liter contemplari, Sed non est hoc
 possibile, durante me in hac mortali-
 tate. Ideò oportet, vt me ponam ad
 magnam patientiam, & meipsum in
 omni desiderio tibi submittam. Nam *Heb. 10.*
 & Sancti tui Domine, qui tecum iam *cap. 11.*
 in regno cælorum exultant, in fide &
 patientia magna, dum viuerèt, aduen-
 tum gloriæ tuæ expectabant. Quod
 illi

illi crediderunt, ego credo: quod illi sperauerunt, ego spero: quod illi peruenerunt, per gratiam tuam me venturum confido. Ambulabo interim in fide, exemplis eōfortatus Sanctorum. Habeo etiam libros sanctos pro solatio & vitæ speculo, atque super hæc omnia sanctissimum corpus tuum, pro singulari remedio & refugio.

4 Duo namque mihi necessaria permximè sentio in hac vita, sine quibus mihi importabilis foret ista miserabilis vita. In carcere corporis huius detentus, duobus me egere fateor, cibo & lumine. *Ioan. 6.* Dedisti itaque mihi infirmo, sacrum corpus tuum ad refectiōnem mentis & corporis: & posuisti *Pf. 18.* lucernam pedibus meis, verbū tuum. Sine his duobus, benè viuere non possem: nam verbum Dei, lux animæ: & *Pf. 22.* Sacramentum tuum, panis vitæ. Hæc *Hebr. 9.* possunt etiam dici mensæ duæ, hinc & *13.* inde in gazophylacio sanctæ Ecclesiæ positæ. Vna mensa est sacri altaris, habens panem sanctum, id est, corpus Christi pretiosum: Altera est diuina legis, continens doctrinam sanctam, erudiens fidem rectam, & firmiter
vsque

vsque ad interiora velaminis, vbi sunt
Sancta sanctorum, perducens. Gratias
tibi Domine Iesu, lux lucis aeternae, pro
doctrinae sacrae mensa, quam nobis per
seruos tuos Prophetas & Apostolos,
aliosque doctores ministrasti.

5 Gratias tibi creator ac redemptor *Luc. 14.*
hominum, qui ad declarandam toti
mundo charitatem tuam, caenam pa-
rasti magnam, in qua non agnum ty-
picum, sed tuum sanctissimum corpus *Ioan. 6.*
& sanguinem proposuisti manducan-
dum: letificans omnes fideles conuiuio *Pf. 22.*
sacro, & calice inebrians salutari, in *& Sap.*
quo sunt omnes deliciae paradisi, & *16.*
epulantur nobiscum Angeli sancti, sed
suauitate feliciori.

6 O quam magnum & honorabile
est officium Sacerdotum, quibus datum
est Dominum maiestatis verbis sacris
consecrare, labiis benedicere, manibus
tenere, ore proprio sumere, & ceteris
ministrare. O quam mundae debent
esse manus illae, quam purum os, quam
sanctum corpus, quam immaculatum
cor erit sacerdotis, ad quem totiens in-
greditur auctor puritatis. Ex ore Sacer-
dotis, nihil nisi sanctum, nihil nisi
hone-

honestum & vtile procedere debet
verbum, qui tam sæpè Christi accipit
Sacramentum.

7 Oculi eius simplices & pudici, qui
Christi corpus solent intueri. Manus
puræ, & in cælum eleuatæ, quæ crea-
torem cæli & terræ solent contractare.
Sacerdotibus specialiter in Lege dicitur:
Leu. 19. Sancti estote, quoniam ego san-
& 20. ctus sum Dominus Deus vester.

8 Adiuuet nos gratia tua omnipo-
tens Deus, vt qui officium Sacerdotale
suscepimus, dignè ac deuotè in omni
puritate & conscientia bona tibi famu-
lari valeamus. Et si non possumus in
tanta innocentia vitæ conuersari, vt
debemus; concede nobis tamen dignè
flere mala, quæ gessimus: & in spiritu
humilitatis, ac bonæ voluntatis propo-
sito, tibi feruētius de cætero deseruire.

CAP. XII.

*Quòd magna diligentia se debeat, Commu-
nicaturus Christo, preparare.*

VOX DILECTI.

Psal. 23.
& Mat.
5.

Ego sum puritatis amator, & da-
tor omnis sanctitatis. Ego cor
purum